

เทศบัญญัติ

เรื่อง

ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๒

เทศบาลตำบลหนองไผ่

อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒

หลักการ

เพื่อปรับปรุงเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองไผ่ เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐

เหตุผล

เนื่องด้วยในเขตเทศบาลตำบลหนองไผ่ มีปัญหาด้านการเลี้ยงสัตว์ในชุมชนโดยชาวบ้านในชุมชนมักนิยมเลี้ยงสัตว์ประเภท สุนัข แมว และ ไก่ ไล่เป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุที่เทศบาลไม่ได้กำหนดจำนวนของสัตว์ดังกล่าวที่อนุญาตให้เลี้ยงหรือปล่อยไว้ ทำให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง จนมีข้อร้องเรียนมายังเทศบาลตำบลหนองไผ่บ่อยครั้ง ทั้งในด้าน เสียง กลิ่น และอันตรายจากการที่มีบางรายเลี้ยงสัตว์ไว้เป็นจำนวนมาก เพื่อไม่ให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญจากการเลี้ยงสัตว์ สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในชุมชน จึงได้ตราเป็นเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองไผ่
เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองไผ่ ว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลหนองไผ่ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลหนองไผ่ และผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ จินตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองไผ่ เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒ ”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลหนองไผ่ ตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศไว้ โดยเปิดเผย ที่สำนักงานเทศบาลตำบลหนองไผ่ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองไผ่ เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด ของเทศบาลตำบลหนองไผ่ ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้
“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยง หรือสัตว์ป่า หรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึง ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลหนองไผ่

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลหนองไผ่

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๖ ให้นายกเทศมนตรีตำบลหนองไผ่ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑ การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๗ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลหนองไผ่ โดยเด็ดขาดได้แก่

- (๑) ช้าง
- (๒) ม้า
- (๓) โค
- (๔) กระบือ
- (๕) แพะ
- (๖) แกะ
- (๗) สุกร
- (๘) งู
- (๙) จระเข้
- (๑๐) สัตว์มีพิษร้ายทุกชนิด
- (๑๑) สัตว์ดุร้ายต่างๆ
- (๑๒) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ ของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลหนองไผ่ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ และกำหนดให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

- (๑) พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพาณิชยกรรม และเขตประชากรหนาแน่น
- (๒) พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม
- (๓) สถานที่ท่องเที่ยว
- (๔) ศาสนสถาน สถานที่ราชการ

ข้อ ๙ การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์สู่คน

ข้อ ๑๐ ให้พื้นที่ต่อไปนี้ เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) พื้นที่อยู่อาศัยไม่หนาแน่น เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังนี้

- ก. การเลี้ยงสุนัข จำนวนไม่เกิน ๕ ตัว
- ข. การเลี้ยงแมว จำนวนไม่เกิน ๕ ตัว
- ค. การเลี้ยงไก่ จำนวนไม่เกิน ๑๐ ตัว
- ง. การเลี้ยงเป็ด จำนวนไม่เกิน ๑๐ ตัว
- จ. การเลี้ยงห่าน จำนวนไม่เกิน ๕ ตัว
- ฉ. การเลี้ยงนก จำนวนไม่เกิน ๒๐ ตัว

(๒) ต้องมีการปฏิบัติภายใต้มาตรการดังนี้

- ก. สถานที่ตั้ง
- ข. ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้กับผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง
- ค. ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วน และให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะทางน้ำสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน
- ง. อาคารต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด
- จ. หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง
- ฉ. คอกต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วน เหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด
- ช. การระบายอากาศต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ
- ญ. พื้นต้องเป็นพื้นแน่นทำความสะอาดง่ายไม่แฉะแฉะ หรือเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียง เพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก
- ฎ. รางระบายน้ำ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก
- ฐ. น้ำทิ้งต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำแหล่งน้ำสาธารณะ หรือในที่เอกชน

ฅ. การกำจัดมูลสัตว์ ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน ต้องจัดให้มีที่เก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

ด. ถ้ามีการสูมไฟไล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

ถ. ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

ท. การเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขน ไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

ฐ. ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

ณ. ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

ป. การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีการเผาหรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรคและการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

หมวด ๒

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ อันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้ เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลหนองไผ่ แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลหนองไผ่ ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้น เป็นโรคติดต่ออันจะเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการ ตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลหนองไผ่ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๓
บทกำหนดโทษ

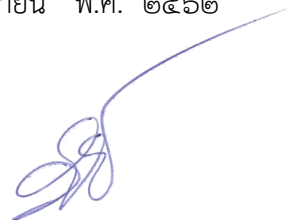
ข้อ ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๔
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๔ การเลี้ยงสัตว์ตามชนิดหรือประเภทที่กำหนดไว้ตามเทศบัญญัตินี้ ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

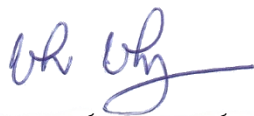
(ลงชื่อ)

(นายสิริชัย จันทรพัชรินทร์)
นายกเทศมนตรีตำบลหนองไผ่

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายชัยสิทธิ์ ชัยสัมฤทธิ์ผล)

นายอำเภอหนองไผ่ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์